

[Elin Appel.]

derne, som lovforslaget har opridset, er rigtig, men det kan man også se på i detailler i udvalget.

Hovedsynspunktet er altså, at vi er enige i, at problemet om husmoderafløsning eksisterer, og at det bør løses; vi mener, at det er søgt løst temmelig ortodokst gennem dette lovforslag, men at det er muligt at løse det efter en anden linie end den her foreslåede, hvorved de økonomiske rammer lægges sådan, at der ikke i den grad som her bliver huller, som statens penge kan sive ud af, og at man må opgive sin uforgribelige tro på, at kun gennem statskonsulenter og statskurser og gennem offentlig administration kan den slags ting iværksættes.

Erna Sørensen: Jeg nærer ikke de store betænkeligheder, som den ærede foregående ordfører fremførte i anledning af lovforslaget. Jeg må sige, at jeg egentlig hilser dette lovforslags fremkomst med glæde, fordi jeg betragter en fastlæggelse af en midlertidig ordning som en overordentlig nyttig foranstaltning, og ikke mindre, fordi der nær åbnes mulighed for et nyt kvindeligt erhverv for en hel række kvinder, som i øjeblikket enten ikke kan få beskæftigelse eller i hvert fald må nøjes med en beskæftigelse, som ikke virker tilfredsstillende. Her tænker jeg navnlig på den kvinde, som gennem mange år har haft en husassistentstilling el. lign., og for hvem der kommer en tid, da hun er træt og ked af denne gerning, men er udelukket fra at få en uddannelse, således at hun kan gå ind i et nyt erhverv. Gennem en ordning med husmoderafløsning vil mange kvinder, som er dygtige og har forståelse for og glæde af husligt arbejde, blive i stand til at skaffe sig en stilling, og derfor synes jeg også, man bør lægge denne stilling ind i sådanne rammer, at erhvervet virker tiltrækkende for kvinderne, fordi de får en ordentlig løn for det og fordi det er et anerkendt arbejde, de udfører.

Rent samfundsmæssigt set synes jeg det er fortræffeligt at indføre husmoderafløsning. Jeg synes heller ikke — når jeg tænker på så mange andre sociale love, som vi har støttet, og som drejede sig om hundreder millioner kroner til social forsyng —, at dette lille lovforslag, der kun regner med en udgift på 2 mill. kr. i øjeblikket og højst 3 mill. kr. årligt, når behovet for husmoderafløsere er dækket, kan give anledning til en så stor misfornøjelse, som det ærede medlem fru Elin Appel gav udtryk for.

Jeg er fuldstændig klar over, at vi i et udvalg må have en indgående behandling

af de forskellige paragraffer. Lovforslaget er bygget noget usikkert op, og det er måske også ganske naturligt, da man netop står overfor at skabe noget helt nyt, et nyt erhverv, og når man går den vej at gøre loven midlertidig, således at den skal tages op til revision om fem år, vil man igennem disse år kunne høste erfaringer, inden man endeligt skal fastlægge det hele.

Den væsentligste indsigelse, jeg har at gøre mod lovforslaget, er, at man i forslaget § 6 allerede foreslår, at kommunalbestyrelsen kan vedtage at ansætte de pågældende på tjenestemandsvilkår. Jeg mener netop, at man bør vente med en sådan afgørelse, til man har set, hvordan loven har virket i de fem år, og kan bedømme, om det vil være klogt at gøre stillingerne til tjenestemandstillinger, og om det vil være muligt for kommunerne under de kommende forhold at påtage sig de forpligtelser, der følger hermed. At gøre stillingerne til deltidsarbejde er en udmærket tanke for de mange kvinder, der har en del af deres tid til rådighed. Sidst men ikke mindst mener jeg, at stillingerne fortrinsvis skal beklædes af kvinder, som er i den alder, da de efter tjenestemandsløven almindeligvis ikke kan opnå ansættelse med pension.

Jeg er glad for, at man har taget den tanke op, at hjælpen kan ydes til andre end ubemidlede — vi får nok en nærmere definition af dette udtryk i loven, når vi forhandler med den højtærede socialminister i udvalget. Det er jo sådan, at mange hjemøkonomi fuldstændig kan slås i stykker, hvis de skal være nødt til at tage sygeplejerske hjem om dagen, for det er dyrt, og vedkommendes arbejdsindsats er jo mere begrænset, man får ikke de mange ting gjort, som nu engang hviler på en husmoder, og som man ikke kan forlange at en sygeplejerske skal påtage sig. Hvilken sats der så skal betales af de pågældende, må vi vel have lov til at finde ud af under drøftelserne i udvalget.

Jeg hilser lovforslaget med glæde og vil gerne gå ind i et udvalgsarbejde, således at vi hurtigt kan få loven til at fungere, for vi har behov for den, og der ligger her store muligheder gemt. I en tid hvor der for en husmoder er så mange pligter, og hvor det er så vanskeligt for hende at overkomme alt det, der hviler på hende, synes jeg, at det er fortræffeligt, at vi kan indføre denne lovgivning. Jeg tror også, vi kan blive enige om, hvornår en husmoderafløser kan tilkaldes. Bemærkningerne til lovforslaget falder måske ikke helt sammen med de udtryk, der står i loven om retten